

стълбата, която извеждала на бѣлия свѣтъ. На послѣдното стѣпало той се спрѣлъ и изви-
калъ на Ичанани:

— Надеждата да се срѣщнемъ пропадна.
Нашата раздѣла ще бѣде навѣки.

Прѣдъ Ичанаги широко-широко се прости-
ралъ океанътъ, и на повърхността му се от-
ражавалъ образътъ на най-обичната му дѣ-
щеря Ама-Теразу. Тя го помолила да се потопи
въ вълнитѣ и да се омие въ безпрѣдѣлнитѣ во-

ди на океана. И щомъ се потопилъ, ранитѣ му
се затворили, и чувството на пълно помирение
съ всичко го обзело.

Животътъ на създателя на земята билъ
свършенъ. Той оставилъ свѣта на своитѣ дѣца
и прѣминалъ за сетенъ пѣтъ прѣзъ хилядо-
цвѣтния небесенъ мостъ. И досега Духътъ на
гъздуга живѣе заедно съ другитѣ небесни ду-
хове въ обширнитѣ прѣдѣли на слънчевото
сияние.

Прѣведе отъ руски: П. Михайловъ.

ПЪСЕНЬ НА РИБАРЯ.

отъ Фр. Шиллеръ.

Приятна прохлада морето разлива —
Дѣтенце невинно край него заспива.

Звукове неземни

Слуша то на сънь:

Ангели блаженни

Лѣятъ пѣсень звънь.

Но сепва се, гледа: отъ всички страни

Кротичко го милватъ морскитѣ вълни.

Тѣ шепнатъ му сладко:

— Дѣтенце, стани,

Въ нашитѣ прѣгрждки

Ела отдѣхни.

Прѣв. П. М.

